

Oosters sprookjesoratorium Schumann opent hemelpoort

Concert: Schumann, *Das Paradies und die Peri* door het Radio Fil. Orkest o.l.v. Philippe Herreweghe. Gehoord: 23/2 MC Vredenburg, Utrecht. Herh.: 25/2 Concertgebouw, Amsterdam.

Door MISCHA SPEL

Als één nieuwe concertserie de laatste jaren heeft bewezen in een behoefte te voorzien, dan de Vrijdag van Vredenburg, live op Radio 4 en ook gisteren goed voor een – naar Utrechtse begrippen zeldzaam – bijna vol Muziekcentrum.

Nadat daar in december Bruchs vergeten oratorium *Moses* van stof werd ontdaan, leidde dirigent Philippe Herreweghe gisteren een bijzondere uitvoering van een al even sporadisch uitgevoerd werk voor koor, orkesten en soli, maar dan een dat wél echt een beter lot verdient. *Das Paradies und die Peri* (1843), niet alleen door dirigent

Nikolaus Harnoncourt als ‘vergeten meesterwerk’ beschouwd, markeerde Schumanns internationale doorbraak als componist, maar wordt nu zelden door professionele ensembles uitgevoerd.

Het ‘wereldlijke oratorium’, vrij naar een deel uit Thomas Moores oriëntaalse epos *Lalla Rookh*, heeft zijn met stichtelijkheden en exotismen gekruide tekst niet mee. Het verhaal behandelt de pogingen van een *peri* – een soort oriëntaalse bastaardengel – het aardse voor het hemelse te verruilen. Slechts het kostbaarste geschenk zal de hemelpoorten openen en de zoektocht daarnaar bood Schumann een invoelbaar aanlokkelijke som van gruwelen en sprookjes-taferelen.

Voor Herreweghe leek Schumanns avondvullende zetting van bloedrivieren, klapwiekende engelscharen en in deemoed neerziggende boeven gisteravond een ont-

spannen aangelegenheid. Hij leidde het Radio Filharmonisch Orkest en het tot vijftig zangers uitgedunde Groot Omroepkoor soepel en met gevoel voor contrast, met het forse slotkoor en de opruiende janitsarenmuziek als enkele van vele meeslepende momenten.

Christoph Prégardien was de laatste jaren soms wat teleurstellend als evangelist in de uitvoeringen van Bachs passies door het Concertgebouworkest, maar hij revancheerde hij zich hier in een toch slopende hoeveelheid recitatieve gezangen met een hoog-dramatische en vocaal warme invulling van de tenorpartij.

Naast mooie bijdragen van onder anderen alt-mezzo Christiane Stotijn en tenor Marcel Reijns was het echter met name Carolyn Samson (*Peri*) die Schumanns muziek soms echt paradijselijke trekjes verschaftte door de onopgesmukte puurheid van haar stem.